

Sygn. akt V Ca 162/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - **SSO Aleksandra Łączyńska-Mendakiewicz**

Sędziowie **SSO Piotr Wojtysiak (spr.)**

SSO Joanna Wiśniewska-Sadomska

Protokolant **st. sekr. sąd. Urszula Widulińska**

po rozpoznaniu w dniu **23 kwietnia 2013 r.** w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej (...) w W.

przeciwko J. I.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego (...)w W.

z dnia 17 września 2012 r., sygn. akt I C 318/12

1. oddała apelację;

2. zasądza od Wspólnoty Mieszkaniowej (...)w W. na rzecz J. I. kwotę 600 (sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej

Sygn. akt V Ca 162/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 grudnia 2011 r. Wspólnota Mieszkaniowa (...)wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od J. I. kwoty 7 084,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 czerwca 2011 r. do dnia zapłat. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powyższa kwota została bezpodstawnie pobrana tytułem wynagrodzenia za pełnienie funkcji członka zarządu w kwocie zawyżonej, w stosunku do postanowień uchwały właścicieli lokali wspólnoty mieszkaniowej ul. (...)w sprawie wynagrodzenia zarządu.

W odpowiedzi na pozew z dnia 25 kwietnia 2012 r. J. I. wniósł o oddalenie powództwa w całości. Podniósł także zarzut potrącenia kwoty 4 319 zł tytułem niewypłaconego wynagrodzenia za wskazane w piśmie procesowym miesiące. W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany wskazał, że kwota wynagrodzenia określona w uchwale wspólnoty w sprawie wynagrodzenia zarządu jest kwotą netto, natomiast wypłacane mu wynagrodzenie stanowiło sumę pieniężną bez potrącenia zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych. Otrzymane kwoty nie mogą zostać uznane za zawyżoną w stosunku do uchwały wspólnoty, gdyż były de facto wynagrodzeniem ubruttowionym. Podniesiony zarzut potrącenia dotyczył niewypłaconego wynagrodzenia za okres 5 miesięcy, gdyż jak wynika z dokumentacji załączonej

przez stronę powodową wynagrodzenie pobrano za okres 52 miesiące, choć pozwany sprawował funkcję członka zarządu przez ponad 57 miesięcy.

Wyrokiem z dnia 17 września 2012 r. Sąd Rejonowy (...)w Warszawie zasądził od pozwanego J. I. na rzecz Wspólnoty Mieszkaniowej (...)w W. kwotę 617 zł z ustawowymi odsetkami naliczanymi od tej kwoty za okres od dnia 21 czerwca 2011 r. do dnia zapłaty, oddalił powództwo w pozostałym zakresie oraz orzekł o kosztach postępowania.

Swoje rozstrzygnięcie Sad Rejonowy oparł na następującym stanie faktycznym i prawnym:

Pozwany J. I. uchwałą nr (...)właścicieli lokali wspólnoty mieszkaniowej ul. (...)z dnia 25 maja 2005 r., został powołany do pełnienia funkcji członka zarządu. Funkcję członka zarządu Wspólnoty Mieszkaniowej ul. (...)pozwany sprawował w okresie od 25 maja 2005 r. do 10 marca 2010 r. Wynagrodzenie dla dwuosobowego zarządu wspólnoty uchwałą nr (...)z dnia 25 maja 2005 r. zostało określone w wysokości 1000 zł netto. Miesięczne, zryczałtowane wynagrodzenie za pełnienie funkcji członka zarządu przelewane było w wysokości 617 zł.

Uchwałą nr (...)właścicieli lokali wspólnoty mieszkaniowej ul. (...). z dnia 10 marca 2010 r. odwołano pozwanego z funkcji członka zarządu.

W okresie pobierania wynagrodzenia za sprawowanie funkcji członka zarządu pozwany J. I. ujawniał przedmiotowy dochód w zeznaniach o wysokości osiągniętego dochodu (...) i odprowadzał od wynagrodzenia stosowny podatek dochodowy.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, zeznań pozwanego J. I. oraz świadka R. M..

Sąd Rejonowy przywołując treść art. 410 §2 k.c. oraz art. 405 k.c. stwierdził, że powództwo zasługuje na uwzględnienie w zakresie zapłaty jedynie kwoty 617 zł.

Sąd Rejonowy ustalił, że pozwany J. I. pełnił funkcję członka zarządu Wspólnoty Mieszkaniowej (...)przez okres od dnia 25 maja 2005 r. do 10 marca 2010 r., w związku z czym otrzymywał zryczałtowane wynagrodzenie. Wysokość należnego mu z tego tytułu wynagrodzenia została ustalona w uchwale wspólnoty z dnia 25 maja 2005 r. na kwotę 1000 zł netto dla obu członków zarządu łącznie. Taki sposób sformułowania uchwały jednoznacznie zatem wskazuje, iż intencją autorów tej regulacji było takie ukształtowanie zasad wynagradzania członków zarządu wspólnoty mieszkaniowej, aby po pokryciu wszelkich należności podatkowych i innych obciążeń publicznoprawnych związanych z pobieraniem przez nich wynagrodzeniem otrzymywali oni realnie do podziału między siebie kwotę 1.000 zł miesięcznie – takie jest bowiem powszechnie przyjęte znaczenie określenia „wynagrodzenie netto”.

Sąd Rejonowy stwierdził, że z dokumentacji przedstawionej przez stronę powodową wynika, że wynagrodzenie wypłacane było w wysokości 617 zł dla każdego z członków zarządu, zaś od tej kwoty nie była odprowadzana przez Wspólnotę zaliczka na podatek dochodowy, jak również nie były wystawiane właściwe deklaracje (...). Z załączonych przez pozwanego zeznań o wysokości osiągniętego dochodu (...)za lata 2006 – 2010 wynika, że otrzymywane od powodowej Wspólnoty kwoty były przez niego uwzględniane w całości w składanych deklaracjach, jako dochód przed opodatkowaniem, w związku z czym od uzyskanej kwoty odprowadzał należny podatek według obowiązującej wówczas stopy 19%. Oznacza to, że z pobranej przez niego kwoty 617 zł miesięcznie odprowadzał on na rzecz Skarbu Państwa przy okazji rozliczania podatku dochodowego od osób fizycznych kwotę 117,33 zł co skutkowało uzyskiwaniem przez niego realnego wynagrodzenia za sprawowanie funkcji członka zarządu w wysokości nawet niższej niż ustalone w uchwale 500 zł miesięcznie. W związku z powyższym Sąd Rejonowy uznał, że podniesione przez stronę roszczenie oparte na dyspozycji art. 410 kc podlegało co do zasady oddaleniu. Pozwany miał bowiem prawo do otrzymywania miesięcznego wynagrodzenia w kwocie 500 zł netto i w takiej wysokości wynagrodzenie uzyskiwał. Rzekoma „nadwyżka” w kwocie 117 zł stanowiła zaś kwotę należnego od tego wynagrodzenia podatku, która i tak musiałaby zostać przez pozwaną wspólnotę odprowadzona niezależnie od wypłacenia pozwanemu ustalonej w

uchwale kwoty wynagrodzenia netto. W tym zakresie Wspólnota nie doznała zatem żadnego uszczerbku majątkowego, do którego uzupełnienia mógłby być zobowiązany pozwany.

Odnosząc się do podniesionego z kolei przez stronę pozwaną zarzut potrącenia kwoty 4.319 zł tytułem niezapłaconego wynagrodzenia Sąd Rejonowy uznał, że nie może zostać uwzględniony, w świetle przedstawienia dowodów świadczących o wywiązaniu się przez Wspólnotę Mieszkaniową z umówionego obowiązku wypłaty świadczeń za wszystkie miesiące. Co więcej J. I. sprawował swoją funkcję przez okres 57 tygodni, co oznacza, iż należne mu wynagrodzenie (wypłacane w kwotach brutto, to jest powiększonych o 19%) wynosiło 35.169 zł. Z załączonej przez stronę dokumentacji rachunkowej wynika, że na konto pozwanego przesłana została kwota 35.786 zł czyli nie zaniżona, lecz zawyżona o kwotę 617 zł stanowiącą wynagrodzenie za jeden miesiąc. Taką też kwotę Sąd Rejonowy zasądził od pozwanego na rzecz powódki, jako wynikającą z obowiązku zwrotu nienależnego świadczenia.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 §1 k.p.c. - zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód, zaskarżając powyższy wyrok w części oddalającej powództwo i wnosząc o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie w całości oddalonego powództwa,

ewentualnie o:

2. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucając:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 405 kc , poprzez nieuznanie obowiązku zwrotu powodowi bezprawnie pobranej przez pozwanego kwoty 6 669,00 zł, jako nienależnego świadczenia.

2. naruszenie prawa procesowego, tj.:

- art. 233 § 1 kpc poprzez niedokonanie wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego i pominięcie przy jego rozważaniu szeregu istotnych okoliczności sprawy, a w konsekwencji dokonanie błędnych ustaleń stanu faktycznego, stanowiących podstawę wyrokowania. Powyższe błędy przejawiają się w nieuwzględnieniu przez Sąd I instancji braku dołączenia przez pozwanego dowodów uzasadniających prawidłowe rozliczenie się powodowej Wspólnoty Mieszkaniowej z U. S. odnośnie podatku dochodowego od przedmiotowego wynagrodzenia pozwanego w postaci deklaracji (...).

Ponadto błędne ustalenie stanu faktycznego przejawia, się także poprzez uwzględnienie złożonych przez pozwanego deklaracji (...) za lata 2006 - 2010 pomimo braku dowodu faktycznego złożenia tychże deklaracji w U. S..

- art. 328 § 2 Kpc poprzez niewskazanie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku przyczyny, dlaczego nie uznał wniosku powoda dot. przedstawienia przez pozwanego dokumentu w postaci deklaracji (...) dla udowodnienia, że Pozwany sam odprowadził podatek dochodowy od pobranego wynagrodzenia brutto.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu odwoławczego Sąd Rejonowy nie dopuścił się żadnego z zarzucanych mu uchybień, a kwestionowane rozstrzygnięcie – zarówno w sferze jego podstawy faktycznej jak i prawnej – jest w ocenie Sądu odwoławczego trafne i w pełni odpowiadające prawu.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia stanu faktycznego poczynione przez Sąd Rejonowy i przyjmuje je w całości za własne. Podobnie – akceptacji Sądu odwoławczego podlega ocena prawna przedmiotowego wniosku.

Wbrew zarzutom apelującego Sąd Okręgowy jest zdania, że Sąd I instancji przeprowadził prawidłową – zgodną z zasadami wynikającymi z przepisu art. 233 § 1 kpc – ocenę materiału dowodowego przedstawionego w trakcie niniejszego postępowania i wyprowadził na jej podstawie słuszne wnioski co do faktów, mogących być w tej sprawie uznane za udowodnione. To zaś posłużyło do dokonania przez Sąd I instancji poprawnej oceny poddanego mu pod osąd wniosku na podstawie właściwie przywołanych przepisów prawa w postaci odpowiedniej kwalifikacji i subsumpcji.

Zdaniem Sądu Okręgowego zarzuty omawianej apelacji sprowadzają się w istocie do polemicznego, opozycyjnego w stosunku do Sądu Rejonowego, przywołania poglądu powoda prezentowanego w tym postępowaniu, bez poparcia go podstawami natury merytorycznej, mogącymi skutecznie wykazać błąd w rozumowaniu Sądu I instancji.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd I instancji prawidłowo ustalił, że wynagrodzenie dla obu pełniących funkcję członków zarządu wynosiło łącznie 1000 zł netto co wynika wprost z uchwały z dnia 25 maja 2005 r. Brak w tej sytuacji podstaw do uwzględnienia podnoszonych przez stronę powodową zarzutów, iż wynagrodzenie dla pozwanego wypłacane w kwocie 617 zł było zawyżone o kwotę 117 zł. Treść powyższej uchwały wskazuje, że powodowa Wspólnota Mieszkaniowa wypłacając kwotę 617 zł pozwanemu doliczała należny podatek, który samodzielnie miał rozliczyć pozwany. Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy jest znajdująca się w aktach sprawy kseropia deklaracji podatkowej (...), bowiem dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy nie ma znaczenia fakt czy pozwany odprowadził od powyższego wynagrodzenia podatek czy też nie bowiem ewentualne nieuiszczenie podatku przez pozwanego nie jest bowiem przedmiotem niniejszego postępowania lecz fakt, iż pozwany otrzymał stosowną kwotę na jego pokrycie. Również zeznania świadka R. M. potwierdziły, że wolą wspólnoty było uregulowanie wynagrodzenia dla członka zarządu w kwocie 500 zł netto plus należny od tej kwoty podatek.

Mając to wszystko na względzie Sąd Okręgowy oddalił omawianą apelację jako nieuzasadnioną, działając na podstawie art. 385 kpc. O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.